

SPORTNI LIST

Službeno glasilo Zimsko-Sportnega Saveza, Mariborskega, Ljubljanskega in Gorenjskega zimskosportnega podsaveza, Zbora Nogometnih Sodnikov, sekcija Ljubljana, Ljubljanskega Plivaškega Podsaveza in Ljubljanskega Hazena Podsaveza.

Izhaja vsak torek

Naročnina: četrtletno Din 20.—, polletno Din 40.—, letočno Din 80.—
Naročnina se plačuje vnaprej. — Pošt. ček. rač. 11.686.

Naslov uredništva in uprave: „Sportni list“ kavarna Evropa, Ljubljana, Dunajska cesta. — Izdajatelj: za konzorcij „Sportnega lista“ Friedl Leo. Odgovorni urednik Mirko Pevalek, Ljubljana, Peteršnikova ul. 24. — Tiskarna „Slovenija“. Predstavnik A. Kolman, Ljubljana, Celovška c. 61.

Krasen uspeh jugoslovanskega nogometa

Jugoslavija:Češkoslovaška 2:1 (1:0)

Jugoslovanski nogomet je doživel v nedeljo nov trijumf. Po krasni zmagi nad najboljšo profesionalno enajstorico Madjarske se je priključil nov, mogoče še pomembnejši uspeh. Naša vrla enajstorica je premagala po hudih borbi najmočnejšo reprezentanco Češkoslovaške. S to zmago je stopila v vrsto najmočnejših zastopnikov nogometa v srednji Evropi.

15.000 gledalcev je napolnilo igrišče Jugoslavije. Isto toliko ga je zapustilo z velikanskim navdušenjem, dajajoč na vse mogoče načine duška svojim čustvom. Takega veselja naša prestolnica še ni doživela.

Že mnogo pred pričetkom tekme je bilo igrišče nabasano polno. Vojaška godba je krajšala čas.

Točno ob 17.30 je dal sodnik g. Langenus (Belgija) znak za pričetek. Moštvi sta nastopila:

Jugoslavija: Spasić—dr. Ivković, Lukić—Marušić, Premerl, Lechner—Tirnanić, Marjanović, Živković, Hitrec, Zečević.

ČSR: Planička—Burger, Čtyroki—Madeloun, Kada, Srbek—Podrazil, Brađač, Bara, Silny, Puč.

Gosti so bili v prvem polčasu nadmočni v pogledu tehnike in taktike. Da

niso tega izrazili številčno je glavna zasluga požrtvovalne igre naše obrambe, ki je onemogočila vsak uspeh Čehov. Rezultat je bil v tem delu celo 1:0 za Jugoslavijo, vendar bi poteku boljše odgovorjal obraten izid.

V drugem polčasu je postala igra mnogo živahnija — igralo se je na končni rezultat. Naši so s pomočjo publike dali iz sebe vse in so že v 4. minuti vodili s 2:0. Nato je nastopila najboljša doba Čehoslovakov. Silni napadi so se vrstili drug za drugim proti našemu голу. Že so znižali rezultat na 2:1. Vlak čas je moralo priti izenačenje. V tem trenutku sta se pokazali naša krilska vrsta in obramba na višku. Napad je bil odbit in Jugoslavija je začela prevladovati.

Pri naših je najbolj zadovoljil obrambeni trio. Igrali so z redko požrtvovalnostjo za vsako ped zemlje. Ivković je prekosil samega sebe. Marušić je bil najboljši med krilci. Napad je igral menjajoče, poleg dobrih, so bili tudi slabi momenti. Zadovoljila sta Zečević in Živković. Desna stran je odpovedala. Hitrec je bil le na momente Hitrec.

Pri gostih so povsem zadovoljili Planička, Kada in Silny.

Sodnik g. Langenus je sodil vzorno.

Gole so zabili Živković, Marjanović in Silny.

K poročilu našega zagrebškega dopisnika bi bilo pripomniti še nekaj podrobnosti.

Rezervna tekma je bila odigrana v naravnost tropični vročini, kar pa ni oviralo moštvo Ilirije. Predvedlo je ekshibicijsko igro v pravem pomenu besede in je za cel razred prekašalo Zagrebčane. Rezerva Ilirije se je predstavila kot izredno dobro vigrana celota, ki je imela slabše točke le v vratarju Pressingerju, branilcu Moljku in krilcu Šavsu. Izredno je igral Dekleva kot srednji krilec, le malo je zaostajal za njim Zupančič Gabe kot levi krilec. Dodajanje je bilo vzorno. Igra notranjega napadalnega tria je zadivila celo najbolj zagrizeni pristaše Gradjanskega. Svetic je delil žoge, da ga je bilo veselje gledati. Rezultat niti malo ne odgovarja poteku igre, kar je predvsem zasluga nemogočega sodnika Dasoviča, ki je celo vrsto nevarnih napadov Ilirije zaustavil z off-sideom, ki ni obstojal. Foul za njega ni postojal — najmanje vsakih pet minut je ležal kak Ilirijan na zemlji, sodnik pa ni pokazal nikake volje, da prepreči Zagrebčanom surovo igro.

V igri z glavo so pokazali »rezervisti« belo-zelenih naravnost fenomenalne stvari. Najlepši moment v igri je bil ko je potovala žoga od glave na glavo iz kazenskega prostora Ilirije do samega gola Gradjanskega. Gromovito odobravanje celokupne publike je nagradilo to akcijo, ki je bila vredna tudi samih Urugvajcev.

Glede igre prvih moštev naj navedemo le najvažnejše. Ilirija je nastopila v postavi: Malič, Strehovec, Bergles—Oman, Unterreiter, Pogačnik—Ice, Lah, Košak, Doberlet, Pfeifer in je igrala v prvem polčasu proti solncu.

Igra je bila od začetka do konca igrana v ostrem tempu, vendar popolnoma fair. V začetku odprta igra z malo premočjo Ilirije, nato premoč Gradjanskega do odmora. V drugi polovici povsem odprta igra, le po izenačenju je Gradjanski silovito pritisnil, ko pa je videl, da ne more preko železne obrambe Ilirije, je popustil in inicijativo so prevzeli belo-zeleni.

Pri Iliriji je bil izreden Pogačnik, ki je bil brez dvoma najboljši mož na polju. Izvrstna je bila obrambna trojica, vendar je Malič povzročil nekaj zelo nevarnih situacij radi časovno pogrešnega zapuščenja gola. V napadu je bila boljše desna stran Ice-Lah, zadnji je bil najboljši v napadu. Pfeifer je pokvaril več zrelih šans radi off-sidea, večkrat je pa tudi sodnik v tem oziru pogrešil. Ako bi krilci boljše dodajali žoge, bi se Ilirija vrnila z obema točkama iz Zagreba. V splošnem je igralo moštvo nadvse požrtvovalno in borbeno.

Gradjanski je igral večinoma na Stankovića na desni sredini krilu, ki je b. poleg Gajerja v levi zvezi najnevarnejši napadalec. Ostala trojica je igrala podrejeno vlogo. Krilska vrsta domačinov je briljirala predvsem v točnem dodajanju. V obrambi je napravil Rajković ogromno delo. Bil je poleg Pogačnika najsvetlejša točka na igrišču.

Oba gola sta padla na enak način, vendar ima Ilirija precejšnjo krivdo na izenačenju. Vodstvo je dosegla Ilirija v 25 min. prve polovice, Pfeiferja je Bivec foulal — prosti strel je poslal Pogačnik pred gol. Gradjanskega, Rajković odbije z nogo — Košak prevzame volley, Mihelčiču izpade žoga, Lah je na mestu in pošlje v mrežo.

G. je izenačil na povsem sličen način. V 29 min. drugega polčasa je nenadoma prodiral Kokotović, Ilirijani ga povsem mirno gledajo in ga sploh ne ovirajo pri streljanju — Maliču izpade žoga iz rok in Stanković jo potisne v gol.

Sodnik g. Kniffer iz Osjeka je sodil prav dobro. Napravlil je nekaj neznatnih pogrešk, ki pa niso vplivale na igro.

Kar se tiče »drukanja«, so imeli to pot glavno besedo Ljubljanci.

Po tej igri izgleda tabela tako-le:

Gradjanski	8	5	2	1	11:6	12
Concordia	8	5	1	2	22:18	11
Hajduk	8	4	2	2	32:10	10
Hašk	8	3	1	4	30:18	7
Primorje	8	2	0	6	16:35	4
Ilirija	8	1	2	5	12:36	4

V vojvodinski skupini sta se vršili samo dve tekmi. V Subotici je premagala Mačva Bačko s 1:0 in je s tem definitivno zasedla prvo mesto v svoji skupini.

V Novem Sadu je Vojvodina premagala Sanda s 4:1 in je prehitela Bačko.

Stanje tabele:

Mačva	11	10	0	1	21:6	20
Vojvodina	11	7	0	4	33:20	14
Bačka	11	7	0	4	21:16	14
Slavija	10	6	0	4	24:18	12
Gradjanski	10	4	1	5	23:18	9
Sand	11	3	1	7	29:23	7
Obilic	10	3	0	7	18:30	6
PSK	10	1	0	9	14:42	2

Nedeljski spored:

Ljubljana: Primorje:Gradjanski.

Zagreb: Hašk:Ilirija.

Split: Hajduk:Concordia.

Beograd: Jugoslavija:Slavija.

Sarajevo: Sašk:BSK.

Skopje: Jug:Soko.

Šabac: Mačva:Sand.

Subotica: Bačka:Vojvodina.

Vel. Bečkerek: Obilic:Gradjanski.

Osijek: Slavija:PSK.

Maribor prvak LNP

ISSK MARIBOR — PRVAK LNP
za l. 1931-32.

Maribor: Svoboda 6:0 (2:0).

Po zmagi SSK Maribora v prvem srečanju v Mariboru v razmerju 7:2 je bila nedeljska ponovna tekma le še formalnost. V taktično prav dobri, sicer pa jako ležerni igri je Maribor tudi drugo finalno tekmo z največjo sigurnostjo odločil v svojo korist. Šest golov, ki so padli, so dosegli mariborčani brez večjega napora; padli so kot plod dobro zasnovanih in dobro izpeljanih akcij. Igralci kot sta brata Bertoničja, Terglec, Domicelj, Konič itd. dajejo moštvi s svojo inteligentno, tehnično in taktično igro ter očitno rutino absolutno prvorazredni značaj. Slučajno je padla zadnja igra za letošnje podsavezno prvenstvo na dan glavne skupščine podsaveza, na kateri je bila Svoboda izglasovana prvorazrednost. Ako bi se vršila ta tekma prej kot skupščina, bi se zastopniki klubov najbrž premislili, preden bi s tem šibkim moštvom obremenili prvi razred podsaveza in vrednost bodočih prvenstvenih tekem. Moštvo je nevigran, brez primernega tehničnega znanja in razpolaga največ z dvema igralcema; ki nekako dosežeta povprečno prvorazrednost. To sta bila v nedeljo desno krilo Boncelj in desna zveza Janežič. Priznati pa se mora tej enajstorici pač velika požrtvovalnost in vo-

Državno prvenstvo

Lep uspeh Ilirije v Zagrebu — Mačva se plasira v ožjo skupino državnega prvenstva

Gradjanski:Ilirija 1:1 (0:1)

Rezerve: Gradjanski:Ilirija 3:4.

Utakmica Gradjanski:Ilirija očekivala se sa velikom znatiželjom. Mobilizacija kibica na obje strane izvršena je u punom toku. Sa Ilirijom doputovalo je vanredno lijepi broj, koji su zaposjeli mjesta, koja su potrebna, želi li se koristiti svojoj momčadi. Kod predigre činio se glavni pokus. T. zv. štenkanje nije izostalo i morali su u jednom slučaju da ulogu posrednika vrše organi vlasti. Nakon toga nastalo je malo smirenje među brojnim gledaocima.

Igra rezerve odvija se dalje. Zelene zastavice čekaju spremne za glavnu igru koja prema svima znaćina izgleda da će biti napeta.

Prva izlazi Ilirija, burno pozdravljena točno u 5.15.

Sudac g. Kniffer, Osijek.

Početni udarac imade Ilirija.

Ilirija se snalazi i odmah prenaša igru na polje G. i primjećuje su skupna igra Il. — Ilirija ne iskorištava corner. Zatim G. također ne iskorišti corner.

U 15 min. daje sudac slobodni udarac iz 16 m protiv Il., no G. ne iskorišti. G. malo jače pritište no obrana Ilirije je na visini i sve navale G. osujećuje.

U 25 min. puca Pogačnik slob. udarac protiv G., kojeg Lah pretvara u krasan gol.

0:1 za Iliriju.

Igra glavom donaša mnogo koristi u dosadanjem toku igre Iliriji. Malič je u momentu ugrozio svoj gol, no backovi su na mjestu. Dva cornera ne iskorištava Gradjanski.

Kako god je Gradjanski u lakoj premoći, to ne može da bilo što iskoristi, jer su Ilirijaši na mjestu. Što se igre tiče, to Ilirija imade prednost.

Prvo poluvrijeme nije bilo vodjeno u naročito oštrm tempu, valida se čuvaju za II. poluvrijeme.

Obostranim navalama svršava I. poluvrijeme.

Drugo poluvrijeme prelazi G. odmah u navalu. Redovi su malo sredjeniji, no kod jednog nasrta na loptu pade Duković i na kratko se vrijeme povlači na krilo. Time nastaje malo oslabljenje za G., koji igra u opasnim momentima sa Mihelčičem, čime priznaje bolju igru Ilirije.

U 15 min. daje sudac neopravdano »11 m« protiv Ilirije. Stanković puca u golmana.

Gradjanski nikako, da što realizuje, pošto je obrana i halves linija Ilirije na svom mjestu.

U 30 min. izjednači Gradjanski, greškom obrane Ilirije.

1:1.

Sad postaje igra življa. Tempo oštrije obje strane rade, da postignu još po koji gol; no bez uspjeha.

Ilirija je ovoga puta zaigrala lijepo; i osvojila je znatan dio publike, koji su pomagali Ilirijinim kibicama u bodrenju.

Neodlučan rezultat tim je časniji, što je izvučen na terenu i pred publikom Gradjanskog.

Iako malo kasno, ovim je rezultatom ispravljen ovam dojam koji je posljednje vrijeme ostavila Ilirija.

Jaka:

lja, ki pa često zavede igralce do surove in opasne igre.

Igra je tekla ves čas v lahkem, zmernem tempu. Inicijativa je bila neprestano v rokah Maribora, Svoboda se je zmanj trudila pospešiti tempo. V prvem polčasu je pač pogosto prišla pred nasprotni gol, ali brezglave akcije nje-nega napada je v odločilnem hipu vedno razdrila zanesljiva in mnogo hitrejša obramba gostov. V drugem polčasu Svoboda pri vsej svoji požrtvovalnosti ni mogla preprečiti, da so mariborčani še štirikrat potresli mrežo njenega svetišča. V tem polčasu so sprednji igralci Maribora vidno posvetili največjo skrb temu, da se izognejo poškodbam. Pri opasni igri nekaterih Svobodašev in brezbriznosti sodnika Schnellera za tak način igre je bila ta skrb vsaj včasih zelo na mestu.

Maribor je igral v sestavi: Gutmajer—Bertoncelj I, Koren I—Jež, Konič, Domicelj—Starc, Bertoncelj II, Hreščak, Terglec, Pliveršek. Tekmi je prisostvovalo komaj 100 gledalcev, Maribor je prejel za potne stroške baje celih 130 Din! Za bodoče prvenstvene tekme s Svobodo so to na vsak način slabe perspektive.

Pismo iz Maribora

Maribor, 2. avgusta.

Maribor:Železničar 4:3 (1:2).

V sredo 29. julija sta odigrala Železničar in Maribor prijateljsko tekmo, ki je pa izgledala bolj kot prvenstvena, ker sta obe moštvi igrali zelo ostro. V prvi polovici so prevladovali Železničarji, ki so po Golinarju in Pavlinu dosegli 2 gola, dočim je Vodeb enkrat scortal za belo-črne. V drugem polčasu se je slika spremenila; Maribor je zaigral z voljo in po Bertoncelju in Vodebu dosegel reelen rezultat 4:3. Tretji gol za Ž. je zabil Pavlin. Tekmo je vodil dr. Planinšek.

Železničar:Čakovečki ŠK 5:2 (2:1)

Ker sta bila radi gostovanj v Ljubljani oziroma Celju Maribor in Rapid v nedeljo 2. t. m. odsotna, je prosti termin Železničar izbral za gostovanje prvaka Zagrebške provincije Čakovečki ŠK. Gostje niso zapustili dobrega utisa; zelo nesportno je bilo večno prigovarjanje sodniku, kar jim je tudi prineslo izključitev 2 igralcev. Rezultat 5:2 (2:1) za domačine odgovarja poteku igre. Že v prvem polčasu je imel Železničar nekaj zrelih situacij pred golom Čakovca, a večina strelav je končala v rokah srečnega vratarja ali pa v avtu. V za-

četku drugega polčasa so prevladovali gostje in dosegli po lepi kombinaciji drugi gol. Od tu dalje pa se je večinoma igralo na polovici Č., le redki, nenevarni prodori po krilih so semintja izpremenili sliko. Radi žaljivih ugovarjanj je bil sodnik Vesnaver primoran izključiti 2 igralca Čakovčanov. Tudi malobrojno občinstvo je upravičeno obsojalo nelepo ponašanje gostov. Igra v splošnem ni bila na višku, precej se je forsirala nekoristna visoka igra.

Predtekmo sta odigrali ojačeni mladinci Maribor:Železničar 3:2 (2:1). Železničarji so igrali lepše in bolj smiselno, ali pred golom je manjkalo strelcev. Za belo-črne je zabil vse tri gole energična leva zveza, ki je bil z branilcem najboljši na polju, Sodil je g. Bergant.

Pismo iz Celja

Celja, 2. avgusta.

Rapid: Celje 4:2 (1:2).

Rapid je pokazal v Celju lep nogomet in ker je tudi domače moštvo igralo topot zopet dobro, je tekma izredno ugajala. V prvi polovici je Celje narekovalo najhitrejši tempo in prišlo do vodstva. Pri tem se je preveč izčrpalo in je v drugem polčasu moralo prepustiti glavno besedo gostom, ki so končno zasluženo zmagali. Sodil je dobro g. Seifl. V predtekmi je rezerva Celja zmagala nad mladim SK Žalec z 8:1 (3:0).

Atletik SK:Hrastnik 2:1 (1:1).

Atletiki so dali revanš Hrastniku ter zmagali po obojestransko šibki igri. Rezultat je za hrastničane prav laskav. Sodil je dobro g. Janežič.

Pismo iz Osjeka

(Od našega stalnega dopisnika.)

Osijek, 1. avg. 1931.

U utakmicama za državno prvenstvo po ligama gotovo redovno se dogada, da sodija svojim lošim suđenjem ošteti bilo jednu ili drugu momčad. Kao uzor ovome služi sigurno g. Ames iz Beograda. On je na nedeljnoj utakmici Slavija:Sand u Osijeku upravo vidljivo navijao za goste. Ofsid pred Slavijim golom nije uopće postojao, dok je pred Sandovim golom bio i onda kada ga nitko nije vidio, naravno, osim g. Ames. Osim ovoga činio je g. Ames još i krupnijih pogrešaka, koje se ne mogu oprostiti niti jednom početniku. Na nekoliko hotimičnih handseva Sandovih backova u kaznenom prostoru nije se g. Ames niti obazirao. Šta više, u prvom poluvremenu nije priznao jedan regularan gol za Slaviju, kada je Sandov

vratar Konrad izvadio loptu iz gola, nakon što je već cijela lopta bila prešla crtu. Međutim, Slavija se nije dala smesti lošim suđenjem g. Ames, već je u drugom poluvremenu zaigrala kao rijetko kada, diktirajući pri tom upravo pakleni tempo, kojega Sandovi igrači nijesu mogli izdržati. (Ova se utakmica završila s rezultatom 5:2 (2:2) za Slaviju).

Nakon ovako slaboga suđenja gosp. Ames, pitamo se mi: zar u drugim gradovima nema boljih sudija od g. Ames-a? A mi smo uvjereni da ima. Trebali bi mjerodavni više voditi računa o sudijama iz Ljubljane, Zagreba, Splita, pa i Osijeka, jer g. Ames i njemu sličnih sudija nebi više željeli gledati »na djelu«.

Osječki igrači u vojsci. Mnogi osječki klubovi ostaće bez svojih vrlo dobrih igrača, koji uskoro odlaze u voj-

sku. Tako je od osječčkog Gradanskog uzet cijeli navalni trio i to Novosel, Flam, Eger. Sva ova trojica su odlični igrači i Gradjanski će im teško naći do-stojne zamjenike. Od Slavije odlazi u vojsku odlična lijeva polutka Mesaroš, koji se u posljednje vrijeme pretstavio kao najopasniji navalni igrač Slavije, a i cijeloga Osijeka. Od drugorazredne Jugoslavije odlazi desno krilo Vukas, najbolji drugorazredni igrač. Svi ovi igrači nastupiće uskoro svoju vojnu dužnost.

Vrdjuka u Osijeku. Bivši vratar zagrebačkog Gradanskog i reprezentativni igrač Zagreba i naše državne reprezentacije, Vrdjuka, nastanio se u Osijeku i prijavio se ovih dana osječkom prvaku Slaviji. Prije Osijeka, Vrdjuka je s uspjehom branio vrata daruvarsko-ga Donka.

Obćni zbor LNP

Letošnji obćni zbor LNP-a se je vršil v znamenju iskanja novih potov za povzdig slovenskega nogometa in v precej pomirljivem duhu, četudi je obstojala nevarnost, da bo poročilo upravnega odbora izzvalo radi raznih neupravičenih napadov in neobjektivnosti ostro polemiko. Opažalo se je, da je novi način tekmovanja v državnem prvenstvu zmanjšal huda nasprotstva med vodečima ljubljanskima kluboma in da posebno ta dva kluba mirneje in objektivneje motrita sedanjio situacijo. Dosedanji potek tekmovanja v ligah je pokazal pravilno pot tudi za napredek slovenskega nogometnega sporta in zato se je na obćnem zboru mirno in stvarno obravnavalo vprašanje reorganizacije podsaveznege prvenstva. Gotovo je novi način tekmovanja eksperiment, ki se bo morda izjalovil, toda le tedaj, ako so razni podeželski klubi sportne organizacije le na papirju, ki so nesposobni voditi sportno borbo na zelenem polju; klubi, ki so nastali radi povečanja moči vladajočih faktorjev v LNP-u, bodo z delom morali dokazati, ali so sposobni življenja. Zato nas mora samo veseliti, da se je spremenil način tekmovanja, ki je tako uničujoče deloval na razvoj nogometnega sporta. Dokler ništa vodeča slovenska kluba v Ljubljani aktivno posegla v državno prvenstveno borbo, toliko časa se tudi ni moglo oceniti, na kakšni višini je naš nogometni sport. Dosedanje podsavezno prvenstvo je vodeče klube uspavalo in jim jemalo vsak širši polet, ne glede na to, da je finančno katastrofalno vplivalo na vse klube. Šele državno prvenstvo v ligah

je oživelio staro zahtevo po enotnem prvem razredu v Sloveniji. Ne strinjamo se sicer s kompromisnim predlogom, stavljenim na obćnem zboru, posebno ne z različnimi nesportnimi, parti-zanskimi koncesijami, kjer se ni upoštevala dejanska moč posameznih klubov, temveč pripadnost k tej ali oni grupi v LNP-u — n. pr. Svoboda in Rapid! — vendar je s sprejetjem tega predloga podan začetek, ki bo saniral prilike v našem nogometu.

Grajiati moramo napade, ki jih je nagromadil dosedanji notorno slabi upravnii odbor v poslovnem poročilu proti slovenskemu tisku, posebno pa proti našemu listu. Gospodje pri LNP-u se menda ne zavedajo, ki je naloga časopisja kontrola in kritika, ki morata grajati nedostatke, ne iz namišljenih osebnih nasprotij, temveč radi stvari same, da se razmere izboljšajo. Naš list je vedno pripravljen priznavati uspešno delo, a žal je zadnja poslovna doba LNP-a dala le malo prilike za prijetne ugotovitve. Vkljub obširnemu poročilu upravnega odbora se mora ugotoviti, da je odstopivša uprava trpela na neincijativnosti in neobjektivnosti, da je dešla pravico z različno mero. V zadnji številki je naš list že obširno obravnaval delovanje dosedanje uprave. Na tem mestu želimo izreči upanje, da bo nova poslovna doba uspešnejša in da bo likvidirala nepotrebne in nevshečne spore zlasti med obema rivaloma, ki imata v sedanjih časih marsikatere skupne interese.

Preden preidemo na kratek opis poteka obćnega zbora, se moramo ozreti

Z ilirjanskimi „drukariji“ v Zagreb. Impresije in paberki s potovanja in tekme

Ljubljana, 3. avgusta.

Čitali smo v časopisih. Nekateri so neverjetno majali glave. Pa je beseda meso postala in iz Ljubljane je vozil-

drukarski vlak v Zagreb.

Prvič v zgodovini slovenskega slovtva — to se pravi nogometa, smo doživeli, da je vozil res pravi pravcati posebni vlak ljubljanske drukarje v Zagreb. Eji, niso samo Zagrebčani tiči, tudi mi smo fantje in dekleta od fare. Dekleta pravim, kajti zastopana so bila po mladih in starih v velikem številu in kar je glavno: od prve do zadnje lepo raščene in »fejst« (sicer pa je to povsem naravno, Slovenke so vse »fejst punce«).

Na kolodvoru

v Ljubljani je bilo živo, kakor na vinskem oddelku za časa velesejma. Ljubljana sem, Zagreb tja, Ilirija gor, Gradjanski dol, žoga not, žoga ven — pravi babilonski direndaj izza časov Matuzalema. Tudi naši ljubljanski železničarji so morali uvideti, da »fusal« ni kar tako, kot da bi človek hruške z drevja klestil. Kakor volku, ki zagleda mlado jagnje, tako so se nam zasvetile oči, ko smo zagledali dolgo vrsto »pulmanov«. Nobel se bomo vozili, naj živi II. razred — če smo mi v njemu, seveda za polovično ceno IV. razreda. Gospodarska kriza? Bog ne daj, saj smo prvega v mesecu! Odhod.

Mimo Zaloga, kopališkega letovišča Laze do Litije, brez postanka. Tu se nam priključi nekaj navdušenih Litijč-

nov. Naprej! Vstavimo se šele v Trbovljah, zopet nova »ladunga«.

Vlak se je odel z zeleno barvo!

Zelene zastavice, simbol ilirijanskih drukarjev! Vsi smo jih dobili med vožnjo. Priznati moramo, da je Ilirija dobro poskrbela za nas. Vse je bilo zeleno. V Zidanem mostu mi je nekdo na postaji rekel, da se mu je zdelo, kot da bi v postajo pridrvela velikanska zelena kača. Imenitno se zabavamo. Med nami je imeniten drukar. Vsi ga poznate »Gustlnas«, ki ga kličejo za Stanka. V našem radiu nam je že mnogokrat zsviral na svojo čarobno harmoniko, da je veselje. — Še trikrat se ustavimo in že smo v Zagrebu. Gledali so nas predragi Zagrebčani kakor kako svetovno čudo — niso mogli verjeti, da se je »Kranjac« predramil in prišel drukati. Predno smo se vstavili v Zagrebu, sem prešel v vlaku vrste kibiške. 542 nas je bilo, čeprav je trdil sprevodnik, da nas je 543. Mogoče sem se zmotil, najbrže je bil med štetjem nekdo v

Sremska menza.

Najboljše in najcenejše ješ v Zagrebu v Sremski menzi na Ilici. Tjakaj smo jo mahnil. Navzlic velikemu številu, je ostalo prostora še za najmanj toliko. Kaj takega nam manjka v Ljubljani. Za 12 dinarjev si naročiš kar hočeš: a la carte. Porcije so tako obilne, da moraš biti pošteno sestradan, da nimaš dosti. In potem postrežba. Prvovrstna. Nekdo, ki je sedel pri moji mizi, mi je natančno z računi dokazal, da je veliko ceneje ako se voziš iz Ljubljane na hrano v Zagreb v Sremsko menzo. Prav rad sem mu verjel — v naših restavracijah dobiš za 12 Din kvečjemu kľofuto.

Na igrišču.

Po obilnem kosilu so odšli kibici malo na sprehod po Zagrebu, igrači na počitek v postelje »Lovačkoga roga«, kjer je gazda naš kavarnar Tone Tonejc, posestnik slavne klubske kavarne Ilirije, kavarne »Evrope«. Po 15. uri so se začeli zbirati ljubljanski drukarji na igrišču Gradjanskega. Kot zadnja je odšla večja družba, ki si je preje v »Lovačkem rogu« pošteno zalila dušo. Tu je med kosilom igral umetnik »Gustl« na harmoniko, da so Zagrebčani kar glave skupaj stikali. Celo stari znanec »Lalec« ali kakor ga bolje poznate Emil Perška, bivši vodja napada Gradjanskega in naše državne reprezentance, je moral priznati, da znamo Kranjci malo več kot »hudučati« in »prmejšušati«. — Zagrebški drukarji so nam po poti obljubljali najmanj 5 komadov. Bili so celo tako radodarni, da so nam jih privoščili osem. Mi smo samo zaničljivo gledali, vedoč, da naše moštvo ni izvoska. Bili so pa tudi med nami, ki so gledali tako temno, kot da bi se podajali na električni stol. Pesimist je pač nesrečno stvarstvo, ki vidi na jasnem nebu oblake in v polnem žepu pajčevino. — Razvrstili smo se v tri večje skupine po vsem igrišču. Bledokožci so se podali na solčno stran v glavni tabor »purgarskih« drukarjev, hoteč prinesiti iz Zagreba vsaj rjavo polt, če že ne dobrega rezultata. Velika gruča je zavezela mesto pod tribino v senci, ostali na tribini. Vročina je bila tropična, najmanj 80° C. Kdor je plačal 15 Din za »istočno stajanje«, ni nič profitiral: popil je za 100 Din pive več. Jaz za svojo osebo sem zlij v grlo več steklenic Chabesa in dvakrat toliko pive. Na tropično hrano bolj vdomačeni so jedli lubenice —

med njimi je bil nekdo, imena ne povem, izdam le toliko, da ga vsi prav dobro poznate, ki je lubenico enostavno nataknil na glavo in je izgledal kot srednjeveški vitez.

Še predno se je pričela tekma, so se že vršili poizkusni boji ljubljanskih in zagrebških grl. Intonirali smo mi. — Predvaja se je končala s sijajno zmago naših. Če bo šlo tako naprej, bomo ob pričetku tekme vsi hripavi. Morali smo pošteno mazati grla z različnimi zemeljskimi dobrotami.

Rezervni moštvi sta nastopili. Naši samozavestno, ker so nedavno zmagali v Ljubljani. Generalna proba je izpadla izborna. Ni se nam bilo treba preveč napenjati, Ilirijani so delali z Zagrebčani kakor mačka z miško. Nič ni pomagalo, da je sodnik drukal za domače na vse mogoče in nemogoče načine. Zmagali smo sigurno. Trikrat več je bilo zagrebških drukarjev, toda eno ljubljansko grlo je bilo za deset zagrebških in tako smo bili številčno sicer trikrat slabotnejši, glasovno pa sedemkrat močnejši. Ko je prišlo do telesnih spopadov, so morali naši gostitelji občutiti, da smo v tem pogledu še hušji. Ko se je začela glavna tekma, smo ljubljanski drukarji prevladovali v vsakem ožiru — zagrebčani so sprevideli, da je učenec posekal učitelja. Videč, da so v pogledu drukarja propadli, so začeli »špikati« ali po domače zbadati. Tudi v tem pogledu se je izkazalo, da smo Kranjci bolj iznajdljivi.

Nekaj opazk.

Naša rezerva je igrala fenomenalno. V loži poleg mene so sedeli trije boljše situirani Zagrebčani (drugače bi ne bili v loži), ki so gledali tekmo po-

še na skupino, ki je odlojučujoče vplivala na potek občnega zbora. Mariborski klubi, zastopani po dr. Planinšku so nastopili enotno ter so v varovanju lastnih interesov pokazali dokaj borbenosti in inicijativnosti. Njihovi predlogi so bili dobro premišljeni ter so dosedanje upravo LNP prisilili, da je opustila svoje komorno stališče, ki je šlo za tem, da ohrani sedanji položaj. Mariboru ni prijetno, da igra podrejeno vlogo ter upravičeno zahteva, opiraje se na moč in organizatorno silo svojih klubov, enakopravnost z ljubljanskimi klubi.

Pripomniti bi še bilo, da majhni klubi instinktivno slutijo nevarnosti, ki jih morda faktično prinaša zanje novi način tekmovanja. Vendar smatramo, da se bodo življenja sposobni klubi z novim načinom le ojačili. Zastopnik ŽSK Hermesa, ki je nastopal kot zagovornik vseh majhnih klubov, je gotovo nepravilno ocenil vlogo in življenjsko silo lastnega kluba, ko mu je patetično prokroval pogin.

Naj sledi kratek potek občnega zbora:

Predsednik g. Ribač je ob otvoritvi pozdravil zlasti delegata JNS-a g. Pavličevića. Verifikacijski odbor je hitro opravil svoje delo; odobrene so bile poverilnice vseh delegatov. Predlog dr. Planinška, da se spremeni dnevni red občnega zbora in da se obravnava takoj predlog o spremembi podsaveznega

javil dr. Planinšek kot član te sekcije, da ni slučaj v Sloveniji, kjer bi se moglo nogometnemu sodniku očitati zlonamerno oškodovanje kakega kluba; krivda na napetem razmerju med upravnim odborom in sodniško sekcijo leži po njegovem mišljenju v nizki sportni morali posameznih klubov ter posameznih podsaveznih odbornikov in organov, ki skušajo lastno krivdo na neuspehu prevaliti na sodnika.

Dr. Lapajne je kritiziral med drugim blagajniško poročilo in ugotovil, da klubi letos niso prejele stvarno nikakih podpod od LNP-a, ker so šli vsi dohodki za kritje visokega deficita proslave desetletnice, ki je bila silno nesrečno aranžirana.

Predlog revizorjev za razrešnico upravnemu odboru in posebno blagajniku je bil nazadnje sprejet s 23 glasovi, 3 pa so se vzdrževali glasovanja.

Pri dopolnilnih volitvah v upravni odbor so bili izvoljeni vsi stari odborniki, na novo pa člani SK Ilirije gg. inž. Petrič in Josip Pevalek ter kot revizor g. Babšek.

ISSK Maribor, SK Svoboda (Ljubljana) in SK Primorje so predložili samostojne predloge glede spremembe podsavezne prvenstva. Občni zbor je izvolil poseben odbor, ki je imel nalogo sestaviti skupen projekt. Ta odbor je po enournem posvetovanju stavil predlog, naj se sprejme predloge Svo-

bode z nekaterimi modifikacijami.

Ta predlog je bil sprejet po daljši burni debati, v katero so posegli delegati dr. Lapajne, Zupan, inž. Debeljak itd. z 19:7 glasovom.

Novo tekmovanje predvideva I. razred, ki je enoten za celo območje LNP-a in II. razred, ki se deli v okrožja in skupine. Za leto 1931-32 tvorijo prvi razred: prvi trije klubi Ljubljane (Primorje, Ilirija, Svoboda), prva dva kluba Maribora (Maribor in Železničar) ter Atletik SK iz Celja. II. razred se deli na ljubljansko skupino, ki se deli na grupo A in B (grupa A: Hermes, Grafika, Jadrans, Slovan; grupa B: Korotan, Reka, Natak, Svoboda-Vič), na mariborsko skupino, na celjsko skupino, na trboveljsko skupino in na podeželsko ljubljansko skupino. Finančni predpisi določajo v glavnem, da se dohodki po odbitku stroškov itd. delijo med oba tekmujoča kluba, vendar pa mora domači klub gostujočemu plačati gotovo minimalno odškodnino, ki je za posamezne kraje točno določena.

Končno je občni zbor še rešil pred-

Oglašajte v „SPORTNEM LISTU“ imeli boste siguren uspeh.

Ustanovljena l. 1889
Telefon 2016 in 2616
Poštni ček št. 10.333

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA (GRADSKA ŠTEDIONICA) LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA

sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vse vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje moreče obresti. — Za vloge in obresti jamči poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo.

Stanje vložnega denarja
nad 460 milijonov Din.

tekmovalja je bil po pojasnilu savezne delegata umaknjen.

Debatu o poslovnem poročilu upravnega odbora sta pričela g. Zupan (Hermes) in dr. Lapajne, ki sta grajala delovanje odstopajoče uprave, branili pa so upravo odborniki gg. Vičič, Kralj in Kuret. Dr. Planinšek je izjavil, da so ostale želje mariborskih klubov pri LNP-u vedno glas vpijočega v puščavi, da pa šteje upravnemu odboru v dobro, da je pustil mariborske klube vsaj v miru in jim s tem omogočil vsaj nemoteno delovanje (!). Grajal je tudi dosedanje delovanje in izvajal, da je le-to trpelo vsled neenakopravnega postopanja, na pomanjkanju inicijativnosti pri rešitvi dosedanjih sporov in na popolnem zanemarjanju province.

Ker napada poročilo upravnega odbora tudi sodniško organizacijo, je iz-

vsem objektivno. Ko je romala žoga od glave do glave naših igralcev, je eden izmed trojice rekel: E! moramo još puno toga da naučimo! Kad ti igra več rezerva ovako, kako onda tek igra prva momčad zelenih! Prokleta, kar glavno sem povzdignil, ko sem čul te besede. Imel sem občutek, kot da bi me kdo z medom pod nosom mazal.

V glavni tekmi je neki prav goreči Zagrebčan na tribini zavpil: ubi Kranjca! — »Potem morate pa tudi Mihelčiča,« sem mu povsem prijazno odvrnil in mož je pobesil svoj nos globoko na brado in molčal tako močno, da sem ga hotel že malo potolažiti. Kakor sem pozneje izvedel, je ubogi možakar postal melanholičen. Večna škoda.

Po končani tekmi se je razvila mogočna povorka z igrišča. Na čelu je korakal naš dični harmonikar »Gustl«. — Povorka je naraščala bolj in bolj — vsi zagrebški Slovenci so se priključili. — Peli smo in peli in nazdravljali Iliriji. Zagrebčani so nas mrko gledali in bi se najraje pogreznili v zemljo. Ko so videli, da nam z besedo ne morejo doživeti, so začeli s prsti kazati 14. »Ja, res je, 14 komadov smo dobili v Splitu, toda od Hajduka, a ne od vas in vaši za slugi,« smo jim odvrnili in zopet smo jim zavezali jezike. Ej, prijatelji, ne boste vi Kranjca! Smo sicer ponižni, toda kadar naš pograbi žilica, smo hujši od sršenov!

Ob 21. je naš vlak zapustil Zagreb. V vagonih se je pričelo slavje, če bi bilo več prostora, bi plesali. Še marsikatero smo ugani. To so vam bile debate, ki bi zadostovale za deset napetostnim romanov. Ko pridemo drugo leto zopet v Zagreb bo ... ahaa ... lahko noč!

DR. OETKER-JEVO KUHINJSKO ČUDO!

Zelo praktično za sportnike in turiste, ker se na njem lahko kuha, praži in peče vsakovrstna jedila.

Veliki aparat stane Din 220-
mali aparat stane Din 200-

Dobi se pri:

DR. OETKER, Maribor,
pred in po sportu, tekmi najbolje
Dr. Oetker-jev puding!

log o preureditvi neugodnega fonda tako, da igralci ne bodo več zavarovani za primer smrtne ali trajne poškodbe, temveč bodo sorazmerno s stanjem fonda dobili povrnjene stroške za zdravljenje.

Poblizje se bomo bavili s posameznimi sklepi občnega zbora še v prihodnjih številkah našega lista.

Razpis juniorskih tekem za prehodni pokal SK Ilirije

Z namenom, da pripomore k napredku in organizaciji nogometnega naraščanja, razpisuje SK Ilirija nanovo juniorske tekme za prehodni pokal kluba. Letošnje tekme se bodo pričele 8. avg. in se bodo vršile po sledečem pravilniku:

1. Pokal postane stalno lastnina kluba, ki zmaga v pokalnih tekмах tri leta zapored ali petkrat prekinjeno. Do tega časa ostane pokal v začasni posesti vsakokratnega zmagovalca, ako more nuditi jamstvo za ohranitev darila, drugače hrani pokal SK Ilirija. Začasni posestnik je dolžan vrniti pokal mesec dni pred vsakoletnimi novimi tekmami SK Iliriji.

2. Pravico do sodelovanja imajo juniorska moštva klubov LNP z verificiranimi in neverificiranimi juniorji, nadalje tudi moštva, ki niso včlanjena v LNP ter šolski zavodi. — Starostna meja za igralce je 18 let (letos rojstni letnik 1913 in več). Pred pričetkom vsake tekme se morajo igralci izkazati z rojstnim listom, domovinskim listom ali zadnjim šolskim spričevalom; igralci, ki se ne izkažejo, ne bodo smeli nastopiti. Vsak igralec sme igrati tekmo ene pokalne konkurence le za en klub.

3. Moštvo, ki krši ta pravilnik, zgubi tekmo z 0:3. Proteste glede upravičenosti nastopa kakega igralca je treba ustmeno prijaviti sodniku pred začetkom drugega polčasa dotične tekme ter pisмено priporočeno predložiti na naslov SK Ilirije tekom 48 ur, sicer se jih ne vpošteva.

4. Tekmuje se po tekmovalnem pravilniku JNS, v kolikor ni posebnih določil v samem razpisu, in sicer po možnosti po sistemu na točke, ako pa to ni mogoče, po pokalnem sistemu. Vsaka tekma traja dvakrat 35 minut. Ako se tekmuje po pokalnem sistemu, se neodločene tekme podaljšajo za dvakrat 10

minut. Ako ostane rezultat tudi nato neodločen, določi zmagovalca žreb. Moštvo, ki samolastno zapusti igrišče, zgubi tekmo z 0:3 ter ne more več nastopiti v pokalnih tekmah dotičnega leta. Moštva morajo nastopiti v enotni opremljeni. V primeru poškodb je dovoljeno postaviti rezervo do začetka drugega polčasa.

5. Žrebanje protivnikov opravi odbor za izvedbo juniorskih tekem. Igrišče preskrbi SK Ilirija. Morebitne potne ali druge stroške nosi vsak klub sam.

Prijavni rok za letošnje tekme je do četrta 6. avgusta ob 18. uri. Prijave je treba poslati na SK Ilirijo, Kersnikova ul. 3-II.; v prijavi naj imenuje vsak klub po enega odbornika v medklubski odbor. SK Ilirija opozarja, da se bodo vršile letošnje tekme ob sobotah in nedeljah ob poznih popoldanskih urah, event. tudi ob nedeljah dopoldne, in to pričeniš z 8. avg. Prva seja medklubskega odbora, na kateri bodo izžrebani nasprotniki za prvo kolo, bo v četrtek 6. avgusta ob 18.30 v kavarni »Evropa«. SK Ilirija.

Juniorsko državno prvenstvo v plavanju in waterpolu

Ilirija dosegla II. mesto.

Dne 1. in 2. avgusta se je vršilo juniorsko državno prvenstvo v plavanju in waterpolu. Naši juniorji bi se morali pomeriti tudi v skokih, vendar prireditelj tekmovanja ni pripravil deske in

Ant. Krisper

LJUBLJANA
Mestni trg

ima stalno na zalogi vse
predmete za
plavalni sport!

tako se je moralo prenesti skakanje v Karlovac. Letošnje tekmovanje pomenja, kar se rezultatov tiče, velik korak naprej; nišmo pa docela zadovoljni z organizacijo in s sodniškim zborom. Priprave za starte in obrate so začeli graditi prepozno in tako se je moralo tekmovanje pričeti z enournu zamudo. Zelo je škoda, da proga ni merila točno 50 m, temveč pol metra manj. Zato moramo jemati sličajne rezultate z nekoliko rezervo; na 100 m moramo priseti vsaj dobro sekundo, da dobimo objektivne čase, ki se morajo doseči v predpisanih bazenih. Plavalni Savez pa bo imoral v bodoče poskrbeti, da se vrše tako važna tekmovanja, kakršno je juniorsko državno prvenstvo v krajih, ki razpolagajo s primernimi plavališči. Tudi jurija ni zadovoljila popolnoma. Radodarna je bila z diskvalifikacijami, ki so bile mesta neumestne. Tako so n. pr. diskvalificirali Lampretovo na 100 m prosto le zato, ker se je z zunanjo stranjo roke dotaknila proge. Šele po pisnem protestu zastopnika kluba je bila diskvalifikacija umaknjena. Pri vseh takih slučajih se mora vodstvo zavedati, da niso pravila radi pravil, temveč le za to, da omogočajo pošteno sportno borbo.

Za tekmovanja, ki so trajala v soboto in v nedeljo ves dan, je vladalo veliko zanimanje. Štirinadstropne terase hotela »Jadrana« so bile polne živahne publike, ki je gledala plavače pod seboj. Krog plavališča se je nabralo do

50 bark polnih gledalcev. Z velikim zanimanjem so pisali posamezniki rezultate v posebne rubrike v programih. Vajnejsše borbe je spremljalo silno drukanje, ob zmagah pa je vsak klub dal duška svojem veselju s pesmijo ali s posebnimi klici. Najglasnejši so bili Victorijaši, vendar tudi naši niso mogli zastajati, zakaj veselo so nas presenetili. Največji uspeh smo pač dosegli pri damah na 100 m prosto in slika, ko vozi Lampretova z 8 m naskoka proti cilju in za njo Bradačeva 2 m pred Županovo, ostane vsakemu nepozabna. Wilfan je zmagoval kakor vedno; presenetila je Severjeva, ko je v ostrem tempu prehitela Bierovo, razveselil je Frič z izredno dobrimi časi.

Sodelovalo je 12 klubov:

JŠK Viktorija, Sušak, VK Beograd, Gradjanski SK Karlovac, Karl. Sp. Udruženje, Karlovac, Sportni »Bobklub«, Beograd, SK Jug, Dubrovnik, P. i Sp. društvo »Vinodol«, HSK Concordia, Zagreb, SK Ilirija, Ljubljana, ASK Primorje, Ljubljana, JŠK Jadran, Split, HASK, Zagreb.

V soboto so bila predtekmovanja, v katerih se je izbralo 6 najboljših (po času, ne po plasmanu) za finale. Prvo mesto je štel 13 točk, drugo 8, tretje 5, četrto 3, peto 2 in šesto 1. Štafete so štele dvojino.

Rezultati:

50 m prosto juniorji:

1. Wilfan (Prim.) 27.2, 2. Birimiša (Jadran) 28.5, 3. Frič (Ilirija) 28.6, 4. Brainović (Jadran) 27.7, 5. Donatič (Bob) 29.9.

100 m prosto juniorke:

1. Lampret (Ilirija) 1:15, 2. Bradač (Ilirija) 1:21.3, 3. Župan (Vict.) 1:23.6, 4. Medanič (Vict.) 1:25.8, 5. Kogoj (C.) 1:39.

100 m juniorji hrbtno:

1. Wilfan (P.) 1:16.1, 2. Marčeta (V.) 1:20.3, 3. Ciganović (Jug) 1:20.8, 4. Duvnjak (Jug) 1:21.9, 5. Grkič (Bob) 1:23, 6. Ilić (Jad.) 1:29.

100 m prsno juniorke:

1. Wimmer (V.) 1:32.8, 2. Sever (Il.) 1:34.2, 3. Bier (V.) 1:37.7, 4. Mrkušić (Jadr.) 1:38.9, 5. Matota (Conc.) 1:41.8.

4x50 m prosto juniorji:

1. Jadran 1:57.8, 2. Victorija 2:00.6, 3. Ilirija v postavi Šerbec, Zihel, Lavrenčič, Frič 2:02.6, 4. Concordija 2:06.8, 5. Bob 2:09.

3x100 m mešano juniorke:

1. Viktorija I. (Bier, Wimmer, Župan) 4:29.8, 2. Ilirija I. (Sever, Lampret, Bradač) 4:30, 3. Victorija II. 4:48.3, 4. Ilirija II. (Keržan, Ozimič, Fettich Majda) 5:11, 5. Jadran 5:16.

200 m prosto juniorji:

1. Wilfan (P.) 2:18.5, 2. Brainović (Jadr.) 2:30.8, 3. Ciganović (Jug) 2:31.8, 4. Frič (Il.) 2:34, 5. Durman (Beogr.) 2:35.2, 6. Dronjak (Jug) 2:36.

50 m prosto juniorke:

1. Lampret (Il.) 33, 2. Medanič (V.) 34, 3. Bradač (Il.) 35, 4. Wimmer (V.) vič (C.) 1:27.4.

100 m prsno juniorji:

1. Birimiša (Jadran) 1:22.8, 2. Grkinic (Viktoria) 1:24.3, 3. Laskarin (K. S. U.) 1:26.6, 4. Ferček (Gradjanski) 1:27, 5. Strmac (Conc.) 1:27.2, 6. Ivano-35, 5. Župan (V.) 35.8, 6. Letonja (V.) 38.

100 m hrbtno juniorke:

1. Wimmer (V.) 1:29.2, 2. Švarc (V.) 1:33.3, 3. Lampret (Il.) 1:35.8, 4. Sever (Il.) 1:43.6, 5. Ozimič (Il.) 1:47.2, 6. Matota (C.) 1:48.

3x100 m mešano juniorji:

1. Victorija 3:54.6, 2. Jug 4:00.8, 3. Conc. 4:09.6. Vse druge štafete, med njimi Primorjanska in Ilirijanska so bile diskvalificirane!!!

4x50 m prosto juniorke:

1. Victorija I. (Letonja, Wimmer, Medanič, Bier) 2:27, 2. Ilirija I. (Fettich Majda, Groschel, Bradač, Lampret) 2:31.7, 3. Victorija II. 2:47.6, 4. Jadran 2:54.6, 5. Concordia 2:58.8, 6. Ilirija II. (Lavrenčič, Keržan, Fettich Jela, Sever) 3:00.

Waterpolo:

Jug:Jadran 4:4, Victorija:Bob 1:1, Jug:Bob 2:1, Bob:Jadran 4:2.

Stanje točk v plavanju: 1. Victorija 191, 2. Ilirija 115, 3. Jadran 72, 4. Primorje 39, 5. Jug 30, 6. Concordia 28, Bob 8, KSU 5, Gradjanski 3, Beograd 2.

Dejstvo, da sta ljubljanska kluba dosegla 2. in 4. mesto v konkurenci z Dalmatinci, Zagrebčani in Beograščani, pomenja v jugoslov. sportu nekaj izrednega!

Ostra borba v „Tour de France“

17. etapa: Grenoble—Aise-les-Bains (km 230). Sedemnajsta etapa tega »Toura« ima tudi svoje muke. Dve tretjini iste sta zelo hriboviti in s prav slabimi cestami. Po prevoženih 54 kilometrih pridejo dirkači do gorske ceste, ki pelje v dolžini 34 kilometrov v manjšimi in večjimi strminami na Coll de de Lautaret. Kolesarji si tu sledijo v malih razdaljah drug drugemu. Posebnost te etape so prav pogosti cestni tuneli (predori), katerih dolžina znaša 50 do 600 metrov; razsvetljeni so zelo slabo in od vlage jako močvirni. Da se dirkači vzdržijo po teh vodnih kotanjah na kolesih, morajo biti že pravi ekvilibristi. Defekti zaradi slabih z ostrim kamenjem posutih cest se kar vrstijo. Spuščajoč se potem navzdol dosežejo po nekaj kilometrih slabe ceste ostrejši klanec, ki jih popelje na goro Galibier, katere višina znaša 2658 m. Tu poskuša svojo srečo Belgijec Demuysère. Fant jo primaha na vrh popolnoma sam za 1:20 pred Pesentijem. Po Galibierju navzdol so ovinki zelo nevarni. To je občutil tudi avtomobil, v katerem so sedeli fotografi in reporterji. Na nekem takem ovinku je zdrčal in se skotalil globoko navzdol. K sreči so potniki odnesli le lahke poškodbe. Italijanu Pesentiju se tu posreči dohiteti Demuysèrea. Želja obeh je, kako bi se dalo Magneu, prvaku v klasifikaciji, odvzeti tradicionalen rumen sviter. (Rumen sviter ima namreč v »Tour de France« pravico nositi le oni dirkač, ki stoji v splošni klasifikaciji na prvem mestu.) Magne pa, ki je zaostal za tri minute ni videl, da mu prede sla-

SREČKO POTNIK IN DRUG LJUBLJANA METELKOVA 13 TELEFON 2110

priporoča
sportnikom

pristni malinov-
vec, orangeado
in linomado in
dr. sadne soke
ter razne sadne
marmelade.

ba, se dogovori z B. Faureom in močnim routierjem Bullo ter vsi trije menjaje se v vodstvu, dosežejo malo pred ciljem oba ubegleca. Za plačilo pusti Magne Bullo naprej, ki se plasira kot prvi. Prevozil je etapo v času 8:37.02 (26.649 km na uro).

18. etapa: Aise-les-Bains—Evian (km 204). Borba na progi te etape ni bila ostra. Tudi napornih gorskih klanecv ni. Odhod je bil dan ob nalivu dežja, ki je dirkače spremljal nad polovico poti: Zaradi blatne ceste se kolesa globoko pogrezajo in otežujejo vožnjo. Vozi se s povprečno brzino 24 km na uro. Kakih 30 km pred ciljem ima Magne defekt, ki pa ga hitro popravi in kmalu dožene skupino. Ni pa prevozil še 15 km, ko ga pozdravi že drugi defekt. To videvši Demuysère, zbere vse moči in jo odkuri naprej. Zadnjih deset kilometrov je vozil ta ptič kar po 45 km na uro. Seveda je bilo smolastemu Magneu težko zasledovati Belgijca. V družbi še dveh dirkačev mu vendar uspe toliko se približati, da ostane njegova klasifikacija nedotaknjena. Prvi v tej etapi je torej postal za 50 sekund Demuysère, prevozivši progo v času 7:57.13 (25.648 km na uro).

19. etapa: Evian—Belfort (km 282). Kakor smo že čitali, so se začetne etape »Toura« vršile v okrilju žgočega solnea. Kar pa je bilo v etapi Evian—Belfort, ki si noben dirkač ali njih spremljevalec takrat ni mislil. Iz tropične vročine so sedaj ti ubogi trpinji zašli v pravo severno ledeno etapo. Nepresan dež, veliko blato in pa oster leden zrak so bili njih spremljevalci skoraj na vsej progi. Roke na krmilih so jim od-

Kralj. dvorni
dobavitelj

V. BIZJAK & DRUG
ZAGREB

tvornica kekisa
parna pekarna

PODRUŽNICA: LJUBLJANA, GOSPOSVETSKA C. 7

mraza kar otrple. Začetno so vozili povprečno po 22 km na uro. Držali so se večinoma v skupinah in se cepili v posameznike in manjše skupine le na gorah Faucille (1320 m) in pa Coll de Saivue (1000 m). Od tu naprej se dirkači zopet združijo v skupino 40 mož. Tako sklenjeni privozijo do 210 kilometrov, kjer se po tolikih mukah zaradi blata, mraza in dežja zopet pokaže solnce. Cesta postaja suha in se polagoma boljša. Kakor bi ga nekaj zbadlo, potegne tu iz skupine Nemeč Geyer in kmalu pridobi nekaj sto metrov. Skupina se ne gane. Ni pa ostal pasiven Di Paco, ki jo urnih nog pobriše za ubeglim. Manjka tako še 60 km do cilja. Dogovorjena ubegleca vozita vso to razdaljo z brzino 37.500 km na uro, kjer reže cilj kot prvi Di Paco v času 10:33.48 (26.696 km na uro). Skupaj z njim je bil kot drugi Geyer, nakar jima sledita čez sedem minut Belgijec Rebry in Nemeč Tierbach. Prva večja skupina pride šele 10 minut za prvim.

20. etapa: Belfort—Colmar (km 209). Vreme je ugodno, nebo jasno. Po minulem dežju ni opaziti velike vročane. Tudi ceste so veliko boljše in ravne. Le tu pa tam kaka gorica. Dirkači so potegnili kar v začetku hud tempo in prevozili prvih 50 kilometrov v eni uri 35 minut. Posamezniki so se začeli trgati; posebno Nemci skušajo tupatam svojo srečo. »Rumen sviter« sta doletela kar dva defekta, ki jih brž popravi in kmalu ujame one, ki so hoteli njegovo smolo izrabit. Ko imajo dirkači mesto Munster za seboj, se vržejo po 20 kilometerski cesti navzdol v tako brzino, da se popolnoma raztresejo. Osem kilometrov pred ciljem se vrli fantje zopet zedinijo v večjo skupino, iz katere se kot prvi vrine v cilj Francoz Leducq v času 7:05.53 (29.444 km na uro); v istem času se klasificira dirkač Cepeda, ki se v tej etapi zaradi želodčnih bolečin odpove nadaljevanju; tako tudi Italijan Gestri, ki čuti bolečine sam, doživši jih pri padcu v eni prejšnjih etap.

21. etapa: Colmar—Mety (km 192). Gorskih težav na tej etapi ni bilo. Popolna ravnina z lepimi cestami. Kolesarji so vozili s precejšnjo brzino. Bilo je tudi nekoliko poskusov ubeglosti, ki pa niso uspeli. Na nekaterih mestih se je celotna skupina raztrgala na manjše dele ter se pozneje zopet zedinila v enoto. Čim bliže k cilju, tem večja brzina. V Mety je prispelo skupno 28 dirkačev, ki so bili klasificirani z istim časom kot Di Paco. Ta se je zopet plasiral kot prvi za pol kolesa v času 6:20.00 (30.315 km na uro). Ostalih 14 je prispelo eno do 17 minut za prvo skupino.

22. etapa: Metz—Carneville (159 km). Odhod dirkačem je bil dan zopet ob pol dvanajstih. Proga srednje dobra; v začetku oster dvakilometerski vzpon, naprej pa zelo prašna in na več mestih z gramozom posuta; kar je zelo pomagalo, da so kolesarji imeli po več defektov. Italijanskega dirkača Grema je mučil krč v levni nogi, ki ga je tudi prisilil, da je za svojo osebo že na tej etapi napravil konec »Touru«. V večkratnih ubežnih poskusih so se tukaj najbolj odlikovali Nemci. Geyer je tudi pot poskusil svojo srečo, ki se mu je nasmejala v Belfortu; računa pa sta mu prekrizala Di Paco in Battesini s svo-

jim brzim zasledovanjem. Proti koncu so dirkači vozili z veliko brzino. Na samem cilju pa so morali prevoziti en krog na dirkališču. Ni manjkalo še 200 metrov od cilja, ko poskuša Di Paco prehiteti Pelessierja. Tu pa mu zapre s kolesom pot, tako da je Italijan moral prijeti za zavoro in pustiti Francoza naprej za pol kolesa. Po ukoru, ki ga je za ta prestop dobil Pelissier, je ko-

Sportniki! Pijte BIO-mleko od Osrednjih mlekarn

misija proglasila Di Paco za prvega, nagrado te etape pa, ki je znašala nad 6000 frankov, je kljub temu dobil Pelissier. Proga je bila prevožena v času 5:01.44 (31.617 km na uro).

23. etapa: Carneville—Malo (271 km). Usodepolna je bila ta etapa za italijansko glavno skupino, ki se je tukaj skrčila z osmih na štiri dirkače. Vreme je bilo severno, megleno in po sto kilometrih prevožene proge je kolesarje spremljal vse do cilja nepretrgan naliv. Cesta blatna in slaba. Te cestne in vremenske neprilike so dale pobudo Belgijcem, da so se zelo dobro odrezali. Na dokaj slabi progi in v dežju je Demuysère uvidel, da je prišel trenotek, ko si je treba osvojiti drugo mesto v splošni klasifikaciji. Skupaj z Rebryjem se torej vrže z največjo silo v beg. Tako je z njima jo ubere »rumeni sviter« (Magne). Italijan Pesenti, ki se čuti tukaj ogroženega, začne tudi zasledovati ubeglo trojico. Pomagačev seveda ni imel, kajti bili so že izčrpani. Trojica, ki jo maha z vrtoglavo brzino, pridobiva na terenu in ima na 150 km že 11 minut pred zasledovalci. Italijanska »routier« Pancera pade na nekem spolzskem ovinku tako nesrečno, da mora vsled dobljenih poškodb zapustiti vožnjo. Pa tudi drugi znani vozači imajo na kolesih različne smole in se zato nikakor ne morejo zediniti v skupino, da bi tako sklenjeni lažje vozili. Po takih kolesarskih križih in težavah so dosegli v menjajočih presledkih cilj s precejšnjo povprečno brzino. Ubegla trojica je prišla pred zasledovalci nič manj kot za 17 minut. Prvi je privozil 11 sekund pred Magneom in Demuysèrom. Belgijec Rebry v času 8:08.16, kar znaša 33.301 km na uro.

Končni rezultati letošnje naporene kolesarske krožne vožnje okrog Francije (»Tour de France«) so sledeči:

Prvovrstna skupina (»assi«): 1. Magne (Francija) v času 177:10.03, 2. Demuysère (Belgija) 12.56 za prvim, 3. Pesenti (Italija) 22.51 za prvim. — Pelissier je 14., Leducq 10.

Drugovrstna skupina (»routierji«): 1. Bulla (Avstrija) 179:01.36.

Skupinska klasifikacija: 1. Belgija (533:19.31), 2. Francija (56:19 zamude), 3. Nemčija (3:11.29 zamude), 4. Avstralija—Švica (3:42.09 zamude), 5. Italija (3:54.06 zamude). Za to klasifikacijo je seštet čas najboljših dirkačev, ki spadajo isti skupini.

Zmagovalec letošnje »Tour de France« Anton Magne je prevozil progo, ki meri 5095 km, v času 117:10.03, kar znaša povprečno 28.753 km na uro.

(Poročilo 24. etape prihodnjic.)

Z najmodernejšim komfortom urejene sobe, prvovrstna
restavracija — krasen senčnat vrt. — Zmerne cene!
HOTEL ŠTRUKELJ, LJUBLJANA
(vogal Kolodvorske in Dalmatinske ulice)